

Carme Chacón. Presentació de la Fundació

Parlament, 25 de juny de 2019

Salutacions ...

MHP del Parlament, autoritats (...), familiars de Carme Chacón, ...

Amigues i amics,

Us agraeixo, Esther, Maria José, ... que penséssiu en mi per participar en aquest acte.

Però us agraeixo molt més la vostra iniciativa: la creació de la FUNDACIÓN CARME CHACÓN.

Em sembla una molt bona idea per ajudar les persones – i en particular els nens i nenes – amb malalties similars a la que va arrabassar la vida de la Carme.

La Carme, tots ho sabeu, va ser una lluitadora compromesa amb dues grans causes: la justícia social i els drets de les dones.

Els que vam tenir el privilegi de compartir amb ella vivències i trajecte – com molts dels que som avui aquí – sabem com n'eren de profundes aquestes conviccions.

La seva lluita personal per fer que la malaltia no impedís aquest compromís respon a aquestes conviccions i, també, al que va aprendre de la seva família: no defallir, no rendir-se, aixecar-se després de cada caiguda.

La Carme va, diguem-ne, “normalitzar” la seva cardiopatia congènita.

Una malaltia complexa, encara molt desconeguda, per a la que vosaltres avui voleu obrir una finestra d'esperança.

Ella va ser capaç de superar els innumerables obstacles que suposa patir-la, per poder realitzar els seus projectes vitals.

No es va deixar vèncer.

No va deixar mai de presentar batalla per tirar endavant els seus projectes.

Ja fos com a mare, com a professora, com a diputada, com a dirigent del Partit, com a Ministra de Defensa o d'Habitatge.

Era capaç de guanyar aquestes batalles i era, també capaç de perdre-les. Amb generositat i alhora amb tenacitat.

Sabia quins eren els seus límits, quines eren les debilitats del seu cor.

Mai no va deixar que aquestes debilitats frenessin el seu impuls i el seu compromís amb la vida i amb els valors que es desprenien de la seva militància política i social.

El seu entusiasme era capaç de saltar els murs.

No era, però, una irresponsable fugida endavant: era una resposta a la seva convicció de que la vida s'ha d'obrir camí. I que, en bona part, depèn de la nostra voluntat que així sigui.

Va ser tant conscient d'aquests límits que fins i tot va imaginar, o intuir, en converses amb el seu cardiòleg, Dr. Petit, com podria ser una Fundació com la que ara pren vida per la iniciativa valenta de la seva mare, Esther, de la seva família i d'un grup de persones molt vinculades personalment a la Carme.

Avui vosaltres, Esther, M^a José, Dr. Abellà... esteu donant una nova vida a la Carme Chacón recollint aquella idea.

Certament com un reconeixement a la seva trajectòria personal i a l'esperit amb que ella va encarar la vida: amb esforç, amb conviccions, amb disciplina.

Però la Fundació serveix per damunt de tot per fer un servei.

Per què això és el que hauria volgut la Carme Chacón.

És la millor manera d'honorar la seva vocació pública: responsabilitat social, igualtat, solidaritat. Trets característics de la Carme que es converteixen, avui, en principis de la Fundació.

Un servei per als nens i nenes afectats per aquesta malaltia, que necessiten diagnòstic precoç, atenció i, tot sovint, intervencions quirúrgiques delicades.

Un servei, també, per als professionals, amb el propòsit de contribuir a la seva formació permanent i a l'intercanvi d'experiències clíniques.

Un servei a la comunitat, en el sentit més ampli, per generar sensibilització, conscienciació i una xarxa de suport a les famílies i malalts, imprescindible per a la millora de la qualitat de vida dels nens i nenes afectats i les seves famílies.

Com ja ens han explicat la presidenta i el president del comitè científic de la Fundació, els àmbits d'actuació seran el tractament mèdic-quirúrgic, el suport emocional, la formació i la cooperació internacional.

Sempre sota un codi de valors que es fonamenta en l'eficiència, la transparència i la vocació internacional.

La Fundació serà, no en tinc cap dubte, un èxit. És un projecte seriós, sòlid.

Que requereix, naturalment, del suport d'aquesta societat, de les seves institucions i dels agents econòmics i socials per començar a caminar.

Estic segur que els tindrà.

Vull acabar amb una cita de la pròpia Carme, estreta d'una entrevista a La Vanguardia de l'any 2015:

"Si la gente con los ideales de mi familia hubiera bajado los brazos, este mundo no hubiera cambiado".

Moltes gràcies per la iniciativa. I moltes gràcies per la seva atenció.

Parlament de Catalunya, 25 de juny de 2019